Posudek bakalářské práce Kristýny Baštové

Práce Kristýny Baštové Ticho a mlčení v básních Františka Halase a Vladimíra Holana je pokusem analyzovat a interpretovat jeden z charakteristických rysů obou básníku - mlčení a ticho. Je pokusem úspěšným a veskrze pozitivním. Bakalářské práce prozrazuje, že byla promyšlena a že téma je autorce skutečně blízké. Práce se dělí na dvě části, z nichž ta první „Recepce fenoménu ticha a mlčení v české literární teorii“ je předehrou následné konkretizaci poezie. Za průvodce si Kristýna Baštová zvolila tři teoretiky, kteří různým způsobem a přitom s podobnými metodologickými východisky vykládají fenomén mlčení v poezii, literatuře a umění obecně. Studentka se vyrovná s obtížnými koncepcemi poměrně zdařile, vystihuje podstatu jejich nazírání a hledání. Někdy je poněkud svedena rétorikou těchto přístupů a nechává se okouzlit. Jako následek tohoto nedostatku distance a kritičnosti se mi jeví potom jakýsi ostych využít představené přístupy ve vlastních analýzách.

První část pak jakoby zůstává oddělena od části následné nazvané“ Analytické sondy do poetiky Františka hlase a Vladimíra Holana“, kde se podrobně Kristýna Baštová věnuje převážně sbírkám ze 30. let. První část posloužila hlavně jako inspirace a nasměrování. Analýzy básnických sbírek jsou zdařilé a citlivé. Studentka si uvědomuje dynamiku vývoje obou básníků a tělesnost jejich metaforiky a výstavby, tělesnost člověk oba sice různě traktují, ale v obou případech z ní vychází jazyk i řeč. Kristýna Baštová si všímá vzájemné závislosti jazyka a těla. Modernost pojetí, jež je charakteristicky dynamické, pak myslím Baštová zachycuje bystře a inspirovaně. Pokouší se svými rozbory několika klíčových básní vysvětlit způsoby a smysl ticha a mlčení. Někdy se však místo přesnosti analýzy nechává vést či svést metaforami básníků nebo, jak jsem již naznačila, i teoretiků. Někdy jsou její úvahy poněkud nesrozumitelné, anebo zvučnost výraziva občas zakrývá vlastně banálnosti. Je to často problém spočívá v hromadění přídavných jmen, jež si možná může dovolit v posudku oponentka, ale v bakalářské práci adjektiva rozkládají přesnost a soustředěnost. Tam, kde se autorka obrací k samotné poezii, je toto nebezpečí minimalizováno. Je to škoda, neboť je práce je jinak velmi zdařilá a kultivovaná. Ozdravení pomocí jemných škrtů by práci prospělo.

Tyto výhrady jsou marginální a vyslovuji je na okraj jinak opravdu zdařilým a pozoruhodným interpretacím. Nejdůležitější výtkou by bylo, že první část je podle mého názoru málo spjatá s částí druhou. Ale znovu budu opakovat, že práce je to jinak zdařilá a cenná.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení mezi výborně a velmi dobře.

Doc. Libuše Heczková